

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

Cap. V. Votum perpetuæ castitatis, eiusque excellentiæ, & commoda

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

CAPVT V.

VOTVM PERPETVÆ CASTITATIS, EIVS EX-
cellentia, & commoda.

QUAMVIS Virginitatis, & Continentiæ tot sint excellentiæ ac præro-
gatiuæ, vt hætenus dictum est: eadem tamen multò amplius extol-
luntur, si voto confirmentur, quo quis se obstringit Deo D. N. ad
perpetuò illam conseruandam, quisque in suo gradu. Nam (vt S. Augusti-
nus aduertit) votum potest addi & comitari lex Castitatis gradus in primo
capite indicatos. Splendens autem vehementer in Euangelica lege, postquam
verbum diuinum exiens ex sinu Patris, a descendit sicut pluuia in vellus, viscera
penetrans Sanctissimæ matris suæ in conceptione & natiuitate, absque vl-
la integritatis ac puritatis Virginalis læsione, eum in modum, quo
brosè à celo descendens receptus est in solo vellere Gedeonis quo expresso absque
vlla eius læsione, concha fuit rore impleta. Sed magnum est mysterium, quòd
illud vellus non dicitur fuisse ouis aut agni carni coniunctum, sed ab ea ex-
tractum: tale enim erat illud Gedeonis, ad significandam supremam Virgi-
nitatis excellentiam. Castitas enim absque voto, est sicut vellus carni ad-
hærens, à qua pati potest mutationes & varietates; sui que iacturam etiam
absque peccato, seruendo operibus carnis in matrimonio: at Virginitas &
castitas cum voto perpetuo, est tanquam vellus à carne separatum absque
vlla spe iterum se eidem coniungendi. Votum enim inhabilem illam facit,
ne carnis operibus amplius seruiat: quasi esset Angelus sine carne viuens:
Huic simile vellus fuit Virgo Sacratissima Domina nostra: quæ non fuit
contenta proposito perpetuæ Virginitatis conseruandæ, sed votum adiecit
expressum eam perpetuò seruandi: quia Dominus noster gloriosa adeo pro-
missione illam præparabat ac disponebat, vt digna esset eius mater. Nec diu
distulit, eam promissionem facere, nam statim atque diuinum hoc vellus
separari cepit à carne, & sanguine, deserens paternam domum, & cognato-
rum Societatem, cum ætatis esset trium annorum, & in Dei templo præsen-
tata: statim constituit hanc secessionem suam non fore sicut aliarum virgi-
num, quæ ad aliquot tantum dies ibi manentes, postea nubebant: sed ipsa,
spiritu sancto illustrata, votum edidit, nunquam virum cognoscendi, suam-
que perpetuam virginitatem eidem consecrauit, accipiens eum in vnicum
& perpetuum suum sponsum. Et quamuis Dominus noster iustissimis ex-
causis iusserit, eam nubere S. Iosepho: erat tamen (vt S. Aug. & S. Greg. Nil-
senus dicunt) certa, ex eiusdem Dei reuelatione, quòd ille sponsus adiutus
illam esset votum suum seruare; in quo permansit semper cum summa fir-
mitate,

In Psa. 75.

a Psa. 71. 6.
& Ecclesia
ait: sicut
pluuia in
vellus de-
scendisti.
b Iudicum
6. 37.

Votum fa-
cit in habi-
lem ad ope-
ra carnis.

I.

Vide Sum-
rez. tom. 2.
Disput. 6. in
1. P. S. Tho.
3. P. 2. 28. n.
4.

Lib. de S.
virgin. c. 4.
Homil. de
Natiuit.

e Luca i. 34.
vide Bellar.
mi som. 1.
lib. de Mon.
c. 21. Suo.
rex supra
Lib. de San.
Virgim.
Serm. 4. su-
per Missis
est, & in il-
lud. signum
magnum.

2.

d. Matt. 19.
12. vide
Bellar. c. 24

Impotens est
qui voto se
obstrinxit.

Christus in
omnibus
virtutibus
legit opti-
mum.

3.

Voto casti-
tatis fuerit
obstritum A-
postoli.
c. 1. Tim. 5.
19.
Cartagin 4.
c. 10. 4.
Vide Bellar.

mitate, vt omnes Patres deducunt ex ipsius virginis sanctissima responsione quod dedit Gabrieli Archangelo dicenti sibi, quod esset conceptus a filio Dei. Dixit enim: *e quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco.* quia scilicet obstricta sum, cum non cognoscere; nec mihi licet vel agere ea via mater fiam. Et (vt S. Augustinus perpendit) disposuit Dominus noster, vt virgo sanctissima virginitatem suam prius Deo consecraret, quam sciret, quomodo esset conceptura. Nam nasciturus de matre Virgine, voluit potius sanctam Virginitatem oblatam approbare, quam eam imperare. Vt sponte potius ac libere semper assumeretur, quam ex aliqua necessitate. Et etiam, vt hinc apparet (quod S. Bernardus ait) insignis opinio amorque Virginis sanctissimae ad ipsam Virginitatem: quae, etiam promissione adeo excellenti subproposita, quod esset mater Dei futura, indicium dedit excusationis, propter promissionem, quam se obstrinxerat, non cognoscendi virum.

AD HÆC ipsemet Christus, omnis perfectionis Magister, non solum castitatem consuluit, sed etiam seruandæ votum: quod Sancti Patres deducunt ex illa parabola, in qua dixit: *quemadmodum d. aliqui sunt Enimchi, hoc est impotentes ad matrimonium, & filiorum generationem, vt quod de matris utero sic nascuntur; vel quod in eandem injuriâ vel operâ hominum inciderint: ita esse alios, qui se ipsos castrauerunt, & impotentes reddiderunt propter regnum caelorum.* Non enim impotens appellatur, qui sponte ac libere non vult matrimonium inire; sed qui voto se obstrinxit, quo se impotentem reddidit, ad illud ineundum sine peccato. Ex quo licet colligere quemadmodum Christus D. N. in rebus omnibus exemplo suo præcellit: ita cum Virginitatem consuluit, & custodiuit esse verisimile, & credendum ipsum etiam se voto obstrinxisse, siquidem illud consuluit. nam in omnibus virtutibus elegit optimum, & excellentissimo modo, quo exerceri illa possent. Cum igitur Virginitas voto consecrata, sit excellentissima: cur suam non consecraret? Quamuis enim ipse, vt potest Dei filius, & beatus non opus haberet, se ipsum votis ligare, vt in suis virtutibus firmus esset & constans: nobis tamen opus erat eius exemplo, quod imitaremur, ad nos ipsos obstruendos, vt postea videbimus.

3. *Minimum* autem est certum: Apostolos (in quibus lex Evangelica erat in omni perfectione expressa) voto se hoc obstrinxisse; reliquosque fideles idem docuisse, & contuluisse: cum constet. Apostolum reprehendisse quosdam *e vanas volentes nubere: quas dicebat habere damnationem, quia primam fidem, quam Christo D. N. dederant, voto quo se ad continentiam seruandam obstrinxerant, irritam facerent, ita enim multa concilia, & Sancti patres locum illum interpretantur.* Ex historijs etiam Ecclesiasticis constat S. Mathæum Apostolum persuasisse S. Iphigeniæ, vt se hoc voto virginis obstrin-

obstrin-

obstringeret; & S. Paulum, Teclæ; S. Martiale, S. Valeriæ; S. Clementem Flavia; & S. Dionysium Ariopagita ait, professores vitæ monasticæ consuevit promittere renunciationem vitæ diuise, qualis est coniugum. Et eodem spiritu sancti Ecclesiæ Doctores Basilius, Ambrosius & Augustinus, hoc votum tanto cum fructu prædicabant ac persuadebant: vt innumera personæ in se obstringerent. quemadmodum etiam in hoc sæculo sunt innumera, quæ trita antiquorum vestigia tenent, & sequuntur.

§. I.

SEd quis non plurimum delectetur hac oblatione cum voto facienda, si sperpendat quanti referat esse cum Deo liberalem, qui dona sua & fauores eâ mensurâ metiri solet, quâ nos metimur nostra seruitia, ita vt se valde liberalem erga liberales ostendat: non item erga parcos. quis autem dubitet, eum esse liberaliorem erga Deum, qui aliquod ei obsequium ex voto præstat, quam qui idem facit absque voto? nam cum voto (ait S. Anselmus) non solum arboris fructum Deo offers; sed ipsammet arborem, ex qua fructus ille provenit: tradis enim Deo libertatem tuam, quæ res est omnium, quas possides, preciosissima: & eius amore renuncias iuri, quod habebas ad contrahendum matrimonium, & faciendum absque vlla culpa, quod alias Deus tibi non prohibuerat. Ecclesia antiqua Deo Domino nostro dicebat: *Omnia poma noua & vetera, dilecte mi, seruaui tibi*. At recens Ecclesia non solum poma, sed ipsas quoque pomos, antiquas & nouas, earumque fructus offert: promittit enim multa legis naturalis propria; & alia propria legis gratia: quædam quæ sunt de præcepto, quædam de solo consilio; & in ijs, quæ sunt de præcepto addit etiam votum ad eod generoso & liberali animo: vt, quamuis illud præceptum non fuisset, voto nihilominus idẽ obtulisset, vt magis ipsi Domino placeret: quale esset, si quis voto se obstringeret, sacrũ Militiæ in diebus festis audiendi; aut non furandi, non adulterandi, etiã si de huiusmodi, præceptum nullũ esset: sic enim fieri debet præcellens Castitatis votum: in quo Deo D. N. offertur continetia præcepti naturalis, vt abstinetur ab illicitis voluptatibus; & continetia Evangelici consilij, vt etiam licitis renunciatur: quia tunc datur Deo etiam auctor liberarbitrij, ex qua fructus huiusmodi proueniunt. Et hac ratione ostedit creatura summũ liberalitatis gradũ, quẽ erga suum creatorem ostendere potest; dũ scilicet in re ad eod grauac difficili multo plus præstat, quam ille iubeat. Rustici & tributarij (ait S. Dorotheus) reddunt suis Dominis tributa & vectigalia, quæ illis ex Iustitia debent: quæ nisi reddant, conijciuntur in custodiam, ac iure puniuntur: ingenui tamen ac nobiles principibus suis dona & munera magni precij offerunt nomine tantum gratitudinis, & vt fidelitatem & amorem suum erga illos hac ratione profiteantur. Hunc in mō-

e. 24 & 27.
De Eccles.
Hier. c. 6.

4.
Deus erga
liberales li-
beralis est.

Lib. 1. de Si-
militud. c.
84.

a Rant. 7. 13

Tract. 1. c. 3.

Maximus
gradus libe-
ralitatis ho-
minis est
Deo in con-
silio votum
reddere.
Sermo. 2.

dum

Non seruās
præcepta pu-
nietur gra-
uissime.

b Ps. 75. 12.

c Ps. 131. 2.

d 2. Re. 7. 12

5.
Votum con-
stanti red-
dit in casti-
tate.

2. 2. 9. 2. 4.
4. ad 1.

Tract. 1. c. 9.

Voto Deo
facto desse
magna est
in urbani-
tate.

c Ps. 75. 13.

Votum red-
dit id quod
est liberum
necessariū.

dum vulgares ac tepidi Christiani satis sibi esse putant, si Deo reddant Præceptorum tributa: nisi enim ea seruent, seuerissime punientur: feruientes autem, & qui animos gerunt nobiliores, vota offerunt & promissa in multis rebus heroicis, ad quas præcepto noscunt tenebantur; sed liberales se ostendunt Creatori suo in gratiarum actionem ob accepta ab eius manu beneficia; & in recognitionem fidelitatis, & amoris erga ipsam. Et sic spiritu dicebat Dauid: *b vouete & reddite Domino Deo vestro omnes, qui in circuitu eius offerunt munera: quasi dixerit: donis & muneribus, quæ sponte Deo offertis, adiungite etiam vota, ut pluris ab eo fiant; eod quod simul cum munere cor vestrum offeretis, & libertatem, quam simul traditis. Cum enim Deus sit liberalissimus in remunerando, quod sibi offertur: copiosius oblationem illam remunerabit, cui votum adiungitur. Quemadmodum remunerauit votum ipsius Dauidis, quo iurauit Domino, & votum vouit Deo Iacob: se non sumpturū requiem, donec inueniret locum Domino, & tabernaculum erigeret Deo Iacob. illud, inquam, votum remunerauit Deus excellentissima quadam promissione, ingentium bonorum ipsi & eius successoribus; & venturi ex eius semine ac domo Messia, qui d regnaturus esset in eius domo in æternum.*

MAGNUM etiam aliud bonum nobis accedit ex voto, castitatis, firmitatis scilicet, & Constantia in ea seruanda: ex quo stabilitas oritur eius, quem proprie statum Virginitatis aut Continentiæ vocamus. Cum enim voluntas nostra natura sua sit instabilis in suis decretis & propositis: non est medium aptius ad eam mutabilitatem stabiliendam, ne retrocedat: quam si voto adligetur, quod teste S. Thoma magnam adfert decretis firmitatem: nam hoc modo, ait, nos imitari constantiam beatorum in cælo. Nam, ut supra inuenuimus, reuerentia debita infinitæ Dei maiestati, cui votum & promissum fit, inuitat, imò obligat, ut ne promissioni nostræ desimus. Si enim est ingens inciuilitas, non stare verbis & promissis factis Regibus & principibus ac propterea diligentissimè curant homines, exactè & ad nutum ea explere, quæ illis promiserunt: quanto maior censenda erit inurbanitas, si qui promissioni ac voto desit, quod Regi cælesti obtulit, in cuius manibus spiritus & vita est posita omnium Principum terræ. Ac propterea Propheta ille Rex dixit: qui e vouetis, Domino reddite: est enim terribilis, & auferit spiritum Principum: & est terribilis apud Reges terræ. id volens significare: eum, cui vota fiunt, talem esse, ut qui vouent, etiam si Principes sint aut Reges, nesciterint promissis, ostendat se eis terribilem, & auferat spiritum, & vitæ gratiæ; & fortè etiam corporum.

ALIA quoque ratio firmitatis & stabilitatis voti est, quod vouens conuertat id, quod liberum ac voluntarium illi erat, in debitum & necessarium: obligat enim se vouens, ad id præstandum sub ea pœna, ut à Dei amicitia, &

iure ad Cælum perveniendi excidat; incurrat verò in æternas inferni pœnas: nisi promissum reddiderit. Ne autem in huiusmodi damna incidat: excitulat se ad firmitatem, & stabilitatem in reddendo quod promissit. quare conijciat se in his angustias, ut constantior sit: copiosiorum Deus præbet gratiam: se sua firmitati desit. Ne doleas (ait S. Augustinus) quod voto te obstrinxeris, sed gaude potius: quod non liceat tibi nunc facere, quod antea cum tuo damno faciebas: potius te ipsum excita ad standum promissis: Deus enim, qui tuum votum acceptavit, iuverit, ut explete possis, Felix necessitas, quæ meliorem affert exitum.

Hinc etiam alia excellentia oritur magis propria voti Virginitatis, & Castitatis: quòd scilicet spirituale cum Christo connubium perficiat ac stabiliat. Quomodò enim in carnali coniugio necessaria est aliqua promissio & obligatio, cui illud innitatur. ita perfecta spiritualis cum Christo desponsatio nõ sit solo proposito Castitatis, quòd potest sine peccato mutari; sed opus est voto, quòd obligationem imponit fidelitatis servandæ diuino, sponso. Ac propterea Castitatis votum est de essentia status religiosi: quòd talis desponsatio sit multò perfectior. Et hoc ipsam novam adfert firmitatem ne fidelitas celesti sponso debita, laedatur. Sicut sponsa, aut uxor maiorem habet in castitate firmitatem ob specialem obligationem, qua tenetur esse fidelis suo sponso & viro, etiam absenti.

ACCEDIT, quòd votum etiam addit firmitatem ex ea parte, quòd lascivus, & impudicus magis cauent tentare, & sollicitare eas virgines, quæ suam Castitatem Deo consecraverunt: timentes, ut merito debent, ne Deus iram suam in eos ostendat, sicut homines solent contra eos qui ipsorum uxores aggredi audent. Hoc præclare perpendit S. Ambrosius contra quendam, qui ausus fuerat tale delictum committere cum quadam Virgine, quæ vocabatur Susanna. Quid (inquit) dicam de te, filio serpentis, ministro Diaboli, templi Dei violatore; qui in vno delicto duo atrocissima coniunxisti, adulterium & sacrilegium, dum temere corpus prophanasti Christo oblatum, & consecratum: Cæce (ait S. Hieronymus) ne f Phinees arrepto pugione perfo- diat te fornicantem cum Machabæa? Attende: peccatum tuum fædus esse peccato g Amon, qui oppressit Thamar sororem suam Virginem: virgo enim cõlectata plus est quam soror. Contra te clamat sanguis h Nabab, & vinea le- xael, quæ cum lata esset Dei semente. tu eam in turpium voluptatum tua- rum hortum convertisti. Aduersus te mittetur alter Elias, qui cruciatus & mortem tibi minetur, nisi tempestinè surgas à tuo peccato per pœnitentiam, Memento, (ait alibi S. Ambrosius) quid magnus Baptista dixerit Hero- di: non licet tibi habere uxorem fratris tui viuentis: quamvis quòd libere hoc peccatum reprehendisset, martyrio fuerit affectus. quanto igitur æquius

23
23
Epist. 45.
ad Arimen-
tarium.

23
6.
Votum vir-
ginitatis
perficit con-
nubium
cũ Christo.

Status reli-
giosi essen-
tiale est vo-
tum Casti-
tatis.

7.
Lasciu mi-
nus tentans
post votum.
Lib. de ob-
iurgat one
contra Su-
sanna lap-
am c. 9. ab
aliquibus
tribuitur S.
Hieronymo
Ep. contra
Savinianũ
Dracon.
1 Num. 2. 8
g 2. Ro. 13. 14
13. Reg. 21.
Lib. de Virg.
ad sororem.
1 Mar. 6. 8.

est, temeritate reprehendere eorum, qui suas Christo sponsas rapunt: cum sit ipse frater natus maior, viuens & aternus. Gratias, inquit, diuinitati, quod hic nullus sit Herodes: utinam nulla Herodias. Tantis enim est zelis emulsi voti seruandi, ut virgines paratae sint martyrium potius subire, quam suae integritatis iacturam facere; & viri, mori potius eligant, quam in Regem suum Dominum peccare: dicentes cum castissimo Ioseph, *k* *quomodo possim multum facere & peccare contra Christum Dominum meum, vel tangens te eius sponsam*

§. II.

EX his deducere licet vltimam rationem, eo quod plurimi Sancti dicunt exaggerantes peccatum, votum hoc violantium: appellant enim illud turpissimum sacrilegium, adulterium iustissimum, valde abominandum contra Deum infidelitatem. Quamobrem dixit Apostolus a *viduae* post votum castitatis *nubere volentes, habere damnationem*. Respondit autem Sanctus Isidorus: non dixisse Apostolum, viduas quae nubunt; sed quae volunt nubere: nam aliqua id non facient, siue quoddam cogatur, re ipsa non facere; siue ex pudore abstineant: quae tamen, si vel corde desiderant, damnationem ipsam promerentur. Quanto igitur magis (ait S. Epiphanius) hanc poenam promerentur virgines, hoc votum violantes postquam ipsum Christum in sponsum acceperunt? Mulieri, (ait S. Basiliius) si nupsit, non permittitur, primo marito superstiti, virum alium accipere. Cum igitur Christus Virginum sponsum nunquam moriatur: nunquam eis licebit sponsum alium, absque grauissimo adulterij crimine, accipere. Quod si tantum est crimen thalamum violare viri terreni; quantum delibetur grauius violare thalamum regis caelestis? Vxor (ait S. Chrysostomus) non habet potestatem sui corporis, sed vir; & qui voto se Christo consecrauit, non habet potestatem sui corporis, sed Christus: cui facit iniuriam si alteri alicui illud tradat. Lapsus (ait S. Aug.) castitatis excelsioris peiora sunt adulterij. Si enim Christo iniuriam facit quaecumque vxor proprio viro suo fidelis non est: quanto maior censenda est iniuria eiusdem Christi; quod quae ipsius est sponsa, fidelitatem ipsi non seruet? Et cum viri aded zelent honestatem vxorum, & infideles sibi iniquissime puniant quomodo celabit Deus sponzarum suarum castitatem, punietque lapsum sibi infidelium, ut hac ratione reliquas frenet, & cautiorem faciat: cum in modum ait idem Sanctus, quo vxor Luthi, cum Deus illam ex Sodomis eduxisset, & ex illis incendijs eruisset, in ipso itinere *respiciens post se, versa est in stercus salis*: ut stulti & inconstantes hoc exemplo saliantur, & cautiorem fiant, ut discant in bono capto perseverare: Ita, inquam, is, quem Dominus nostro per votum castitatis ab incendijs & luxuriae flammis eripuit, si respicit post se, & votum suum transgreditur: timere potest, ne simili poena afficiatur, ut

8.

Violare votum est sacrilegium.

a 1. Tim. 5. 12.

Lib. 2. de officiis Eccles. c. 18.

S. Aug. lib. de bono viduae c. 9.

Haresi 6.

De vera

Virg. & Epi.

185. ad Virgine lapsa.

Epist. 6. ad

Theodor.

lapsum.

De bono viduae c. 12.

in Pl. 75. &

in Titul.

Psal. 83.

S. Greg. 3.

par Passo.

Admon. 28.

b Gen. 19.

26.

Deus inest.

si quis

post facta

vota puniat.

magical

maneat exemplar in cautelam aliorum. Et quemadmodum vxor Loth perijt, non quòd illi vel vnum gressum versus Sodomam reuertisset; sed solùm quòd respexit illam: ita virgo existimare debet: contra hoc votum non solum peccari oportet ipso, quòd per gressus significatur, sed etiam ipso aspectu & consensu volutis. *Memores estote* ait Saluator noster *vxoris Loth* quæ nūquam primam suam formam recepit; & exemplum accipite in alieno capite: ne æternum pereatis, instar agri d' Sale asperso sati, qui semper manet sterilis & inutilis. Si e *Ananias & Saphira* (ait S. Fulgentius) infelici morte perierunt, ed quòd *partem precis*, quo agrum vendiderant, quem iam Deo per votū paupertatis obrulerant, ex quadam cupiditate retinuerunt: quā pœna non erit dignus, qui subtrahit Deo hæreditatem & margaritam Castitatis, prius ipsi oblatam: Has omnes sententias adducendas existimauit: vt clauorum instar firmius figant votum Castitatis, nec sit qui audeat refigere.

SED obncere quispiam possit: si adeo graue peccatū est, votū transgredi: ex pedit, illud nō facere: ne vouens, tali periculo exponatur; & intuitu gratiam augēdi ampliori merito, ed deuenire, vt gratiā excidat lapsu turpiori. Cui obiectioni valde apte respondet S. Ambrosius: *Si id ita est, nullus sit miles, nullus ad pugnam exeat: ne forte aliquando vincatur; nullus pedibus utatur ad ambulandum: quia periculum est impingendi, neque aperiat oculos ad videndum, ob periculum labendi in concupiscentiam: propter aspectum: quæ cum non sint prætermittenda, sed prudenter & attentè præstanda: ita non sunt omittenda vota, quæ Deo aliàs placent, & in quibus non est aliàs morale periculum, si prudenter fiant: ed quòd Deus auxilium præster ad illa seruanda. Ne pigeat (ait Sanctus Augustinus) vota edere: quia non vestris viribus ea explebitis. Deficietis si vobis ipsis fidatis; si autem Deo, cui votum offertis: edite illud, & tutò incipite quòd vouistis implere: nam qui te hortatur, vt voueas, ipse adiuvat, vt reddas. Ideoque certius est ex voto lucrum, quam iactura: quòd si quis timor est iacturæ: is ipse magis lucrum promouet: humilis enim timor iustum reddit securiorem, vt voti sui compos euadat.*

Denique vt Castitatis votum optatam habeat firmitatem, & certi lucri securitatem: plurimum reſert conditiones illas adhibere, quæ capite nono primi Tractatus positæ fuerunt: quæ exactius in hoc voto sunt adhibendæ propter eius perpetuitatem ac difficultatem; & graues pugas, quibus impetitur: quare diligenter curandum est, ne absque magna consideratione & consultatione edatur: sed diligenter regula illa nostri Saluatoris seruetur, qua dixit: *f qui vult turrim adificare, prius sedens computat sumptus, qui necessarij sunt ad eam perficiendam; & qui comittere vult bellum aduersus hostem potentem, sedens prius cogitat, an sufficientem habet exercitum, vt ei*

c *Luc. 17. 32.*
S. Hierony.
in *Matth. 10.*
d *Iud. 9. 45.*
Epist. 1.
c *Actuum. 5.*
1. 10.

9.

Lib. de *Vi-*
dus *prope*
finem.

Deus *emit-*
tentes *vota*
adiuvat.

in *Psal. 75.*in *Psal. 131.*

99

99

99

99

10.

Considera-
tio *ante vo-*
ta *perdili-*
gens *sit.*

f *Luc. 14. 28*

In Mat. 19.

Experien-
tiam sua-
rum utrum
quis habeat.Trident.
Sess. 25. c. 15.
Sexdecim
anni voto
faciendo
sufficiunt.
Lib. 2. de
virginit.
S. Aug. de
S. Virg. c. 16.
S. Hiero E
pist ad Eu
stoch de
VirginitateVocatio Dei
in statu eli-
gendo ne-
cessaria
ad Mat. 19. 11.

occurrat, & resistat. Alioquin melius est Castitatem non vouere, quam po-
votum, illam non seruare; & in prælio contra eam insurgente succumbere.
Et ideo S. Hieronymus dixit, vnusquisque consideret vires suas, vt cum po-
sit Virginitatem implere præcepta, vota scilicet Virginitatis, ante quam illa
dat, siquidem ad ea edenda non obligatur. Ne autem deceptio aliqua in
considerationi inferatur, aptum consilium est, experientiæ in aliquam præ-
habere facultatis, quam quis habet ad votum in sæculo manens seruandum.
Quare ordinariè loquendo tutius est, primum facere votum ad certum
quot tempus, ad annum v. g. vt ex eo experientia sumatur ad votum perpe-
tuum edendum. Plurimum etiam refert, vt vouens ad eam ætatem perue-
nerit, vt intelligere possit, quantum sit onus, quod sibi per votum imponit.
Cum autem Ecclesia ad religiosam professionem edendam constituat se-
decim annos: hæc ætas pro quocumque castitatis voto edendo sufficiat
plerimum enim refert ab ipsa iuuentute firmiter illam amplecti, modo ad
adhibere conditiones discretionis, & maturitatis. Nam (vt S. Ambrosius ait)
non est rejicienda ætas iuuenilis; sed animus & propositum est examinandum.
Sancta enim Tecla non ex senectute, sed ex virtute fuit approbata.
omnis ætas Deo apta, est Christo perfecta. Ne miretis, quod iuuenes pro-
teantur. Castitatem: cum etiam subeant martyrium. an dubitare licet, puer
ætatem posse seruare continentiam; quæ confiteri potest Fidem, etiam in
effusione sanguinis? Denique ad votum castitatis edendum, maximè at-
tenda est vocatio Dei, à qua præcipue oritur virtus & facultas ad eam
uandam. Vt proximo capite apparebit.

CAPVT VI.

AD BENE ELIGENDVM STATVM CONTINEN-
tia, eamque seruandam, necessariam esse Dei vocationem: eamque sufficienti
auxilia & media omnibus prestare.

PERPETVÆ Castitatis excellentiæ, & grauissimæ eius pugnæ latis pe-
tuadent; neminem proprijs viribus eligere posse, sicut oportet, excelsæ
ad eam difficilem statum; neque Continentiam promittere, nec per-
missam seruare: nisi à Sancta Dei vocatione & inspiratione præueniantur
& adiuuentur. Quod satis expresse insinuauit Saluator noster suis Apolloni
dicentibus: nisi liceret libellum repudij vxori dare, expedire non nuberet.
respondit enim: non omnes capiunt verbum istud sed quibus datum est. In quibus
verbis non voluit supremus noster Magister vt Hæretici carnaliter
suam carnalitatem excusandam fingunt, affirmare, continentiam esse donum
Dei, Sicut est Prophetia, & donum linguarum, & alia gratiæ gratis data
quæ non à libertate nostra, sed à sola libertate Dei, illas, cui voluerit, deponit.